

คำจารึก

ลำดับที่ ๑๑๕^(๑)

๑ **อนุสาสิกะชาฎก** โภธิสัตว์เป็นสกุณาแต่ไม่ปรากฏนามในพระบาฬีว่านกพวกใด มีบริวารอยู่ในป่า นางนกตัวหนึ่งเป็น
บริจาโภธิสัตว์ ไปหากินไปหนทางเกวียน นกทั้งหลายเรียกนางนกนั้นว่า อนุสาสิกะสกุณี วันหนึ่งนางนกไปหากิน ฆอมนุษย์
เกวียนมาหนีไม้ทันเกวียนทับตาย นกทั้งหลายจึงมาบอกแก่โภธิสัตว์ๆ กล่าวติเตียนนางนกนั้น